च्छान्योरधोऽच्छोबाँ झतोऽपाङ्गौ नाम ततास्त्रग्रं दृष्णुप-घातो वा इति' तत्कारणञ्चोत्तम् ''शोणितमतिनिह्निय-मार्खं करा प्रोफरागदा इपाक वेदना जनयेत्। अत्यु व्या-भिखिदातिविद्धे बच्चे विद्यावितमितप्रवचिते खितप्रवचे थि-रोऽभितापमान्यमधिमन्यं तिमिरपादुर्भावमिलादि चापा-दयति 'सुन्तु । १ प्रका सन्द्रन्यत्वे "जगदान्खप्रसङ्गः" वे ॰ प्र ॰ श्चान्ध्र प्र∘व्या+व्यन्ध-रन् । १देशभेदे १तइ शवासिनि ६तनृषे च ब॰व॰। "आन्ध्राः यका प्रतिन्दास यवनास नराधि-पाः"भा व प १८८ अ। स च देशः ह । स व क्यांविभागे अपनेवां दिशि वस्थितः यथा "अपनेव्यां दिशि को-यजकालिङ्गवङ्गोपवङ्गजठराङ्गाः कौषिकविदेभवत्सान्युदे-दिका बोर्ड कराउ। ये पहमती च तलेवीतम् ''द्रविड-विदेहान्युन्ते ऋक्षभासाष्ठरं कौङ्कषाः समान्यीषकाः । कु-नजनेर खदराङ्क का निषुरन्ते च्छ सङ्करजाः । नासि स्वमोग-वर्द्धनिवराटविन्थाद्रिपार्श्वगादेशाः । ये च पिवन्कि सुतोयां तापीं वे चापि गोमतीसखिखम्"। तेन विन्धाद्रि-पार्श्वगः गीमनीतापीनद्योः सिद्धक्षेत्रयं देश इति गस्यते ।

श्रान ति॰ अवंबक्षा अव+ण । अवं बक्षरि ! श्रान्यतरेय पुंस्ती॰ अन्यतरसापसम् ग्रुमा॰ टक्। अस्य-तरसापस्ये स्तियां कीप्।

श्रान्यभाव्य न व अन्योगावोयस्य अन्यभावः तस्य भावः ब्राह्म व षञ्। अन्यरूपते । [स्ट्रियां डोप् श्रान्यसिक ति व अन्ये प्रयस्तकृते भवः ठञ। प्रयस्तकृतकाते श्रान्यस्था न व अन्यका + स्वार्ष षञ्। अन्ययका प्रद्रार्थे 'अपरेद्युरान्यस्त्रम्' बाञ्च व्यवः ।

श्रान्ताहिक ति॰ खहिन छहिन छन्हम् तत् भवः ठञ् छतुष्य दिपददृद्धिः । प्रतिदिनसाध्ये पाकादौ 'वैदाहि-के उन्नै कुर्व्वीत ग्टर्झ कम्म यथाविधि । पञ्चयज्ञविधा-नञ्च प्रतिञ्चान्ताहिकों ग्टही" मतुः ।

श्रानी चिती स्ती श्रवणाद्तु ई हा पर्याकोवना साप्रयोजनमञ्जाः ठज्। तर्कविद्यायाम् गौतमप्रणीनाया
मात्वविद्यायाम् । तत्प्रतिपाद्त्रप्रम्यः श्रवणादेन
पञ्चाध्यायी रचितः तत्नादिमं स्त्रतः "प्रमाणप्रमेयश्यय
प्रयोजनहष्टालिख्वानावयवतर्किनस्य यवाद्जल्पवितर्ण्डाहेत्वाभासक्तवजातिनिपह्त्यानानां तत्त्वज्ञानाद्विश्ययसाधिगमः दित श्रिलिसस्त्रञ्ज "हेत्यामासास ययोज्ञाः"
दित । तत्र प्रतिपाद्यविषयास पदार्धतत्त्वज्ञानानृक्षित्त
पत्नं तत्र क्रमीतिः। प्रत्यवात्तमानीपमानामास्द्य-

प्रमाणचतुष्ठयम् तेषां बच्चणविभागादि । आत्मदेचैन्द्रिया-र्धे बुडिमनः प्रवित्तदोषप्रे त्यभावफाखडः खापवग रूपप्रसेयविभा-गः। दच्छाद्वेषप्रयतसुखदुः खत्तानानि आत्मि जिङ्गानि । चेष्टावदन्यावयवित्विमिन्द्रियाश्रयतः वा देइसत्त्वसम्। ष्ट्राखरसनच्चुस्तक्त्रोतक्ष्पेन्द्रियविभागः तेषां प्रथि-व्यादिभ्यः क्रमेणोत्पत्तिः। तत्कारणानि च क्रमेण प्रधि-व्यप्तेजीवायाकाशास्त्रकानि पञ्च भूतानि । गन्धरस-रूपसर्भरूपविषयपञ्चन प्रथिव्यादीनां विशेषगुणास्तेषां च क्रमेण वाणादिभियाँ द्यता । महत्तत्वापयायाया बुदे-र्जानक्यत्वम् । मनसो बच्चणम् । प्रवित्तवचणम् रागदे-षाभिनिवेशक्रपदोषत्रयनचयाम्। पुनक्तात्तिक्रपप्रेत्यभाव-बज्ञणम् प्रदृत्तिजनितार्थस्यपाबबज्जणम्। वाधनारूपं दुःखः बच्चणम् । दुःखात्यन्तिनिट्तिरूपायपमेबच्चणम् । एकस्मिन् भावाभावविरुह्नकोटिइयज्ञानत्वं संशयलच्यास् तत्र साधारणधमा वद्धिमा ज्ञानमसाधारणधमा वद्धिमा ज्ञानं विप्रतिपत्तिवाक्यजन्यकोटिइयोपस्थितिस कारणस् । प्रय-तिहेतिच्छाविषयत्वं प्रयोजनलचाणम् । तिवादिनोः साध्यसाधनद्वयप्रकारकतद्भावद्वयप्रकारकान्य-तर्निस्यविषयत्वं दृष्टान्तलस्यस् प्रतिवाद्निरसनेन निः-मित्रभतया अर्थनियय रूपत्वं सिद्धान्तवचणम् । सर्वेतन्त्र-सिद्धान्तः, प्रतितन्त्रसिद्धानः, अधिकरणसिद्धान्तः अध्युगम-सिद्धान्त इति सिद्धान्तचतुष्ठयविभागाः तज्ज्ञचाणानि च । प्र-तिचाहेत्द्राहरणोपनयनिगमद्भावयविभागः। भाष्ये त जिज्ञामा, संधयः शकापाप्तिः प्रयोजनं संधयव्यदासयेति च्यधिकाः पञ्चावयवा उत्तास्तेन द्शावयवा द्ति स्थितम्। तात्यपर्यटीकायां तह्याखातञ्च तल जित्तासाऽज्ञातादिन्-द्विसिद्धये प्रवित्त का रच्छा जिन्नासा । तज्जन्यस संगयः शक्यप्राप्तिः प्रमाणानां ज्ञानजननसामध्यं संशयव्य् दा-सक्तर्भः इति । जिज्ञासा विप्रतिपत्तिरिति वेचित् । ए-तेषां न्यायावयवलं नास्तीति इत्तौ स्थितम् । साध्यविधि-पतया पत्रस्य निर्देशः प्रतिज्ञाबन्धम् व्याप्तिविधिष्टहेत-बोधकः गद्धो हेत्रक्पावयवः । व्याप्तिय अन्वयव्यतिरेक भेदेन दिविधा तथा च ज्ञातान्वय व्याप्तिककहेत्ने धकः चत्रातव्यतिरेकव्याप्तिकहेत्वोधकस्य । साधनव ाप्रयुक्त साध्यवत्तानुभावकोऽवयवः साध्यसाधनव्याः भर्भकः उदाहरणम् तत्र व्याप्तिच दिविधा अल्योः अक्ष । प्रक्रतोदः इरकोपदिशितव्याप्तिमद्वेतविशिष्टपदः भि नवावयवः व्याप्तिय चन्वयव्यतिरेक्षेत्न दिधा